

Erzsébetváros, 1878. december 31. – Rákoshegy, 1948. július 31.

Apja útmester volt. Tanulmányait Brassóban, Déván és Budapesten végezte. 1901-ben polgári iskolai tanári oklevelet szerzett. Mezőberényben kapott állást, előbb tanár, majd 1906-tól 1924-ig az iskola igazgatója. 1925-ben nyugdíjba ment. Már az első világháború alatt tevékeny szerepet játszott Mezőberény közéletében, a helyi gazdasági bizottság tagjaként a hadifogolyügyekkel foglalkozott. Belépett a 48-as Függetlenségi Kossuth Pártba. Az őszirózsás forradalom idején, 1918. november közepétől a helyi nemzeti tanács elnöke. 1920-tól a Nagyatádi Szabó István-féle kisgazdapárt tagja. Az 1920-as években baloldali múltja miatt háttérbe szorult a közéletben, de bekerült a mezőberényi képviselő-testületbe. 1929-ben ellenzéki jelöltként beválasztották a Békés vármegyei törvényhatósági bizottságba és a kisgyűlésbe. Bekerült a Békés Vármegyei Tanyabizottságba. A világgazdasági válság hatására a Tiszántúlon és a Dél-Dunántúlon kibontakozott ellenzéki jellegű birtokosparaszt-mozgalom vezetői közé tartozott. 1929 decemberében az egyik kidolgozója volt a mezőberényi programnak, amely elsőként foglalta össze az ellenzéki birtokos parasztság követeléseit. A Független Kisgazdapárt alapító tagja, az 1930. október 12-i békési zászlóbontó nagygyűlés résztvevője, ahol a párt országos választmányának a tagjává választották. Az 1930-as években a mezőberényi pártszervezet és a vármegyei választmány egyik vezetője; 1934-ben az FKGP listáján bekerült a vármegyei törvényhatósági bizottságba. 1944. október 17-től a kisgazdapárt részéről a Mezőberényt irányító, koalíciós összetételű kistanács tagja. Bekerült a helyi nemzeti bizottságba, 1945. január 31-től annak elnöke. 1945 nyarán bekapcsolódott az országos politikai életbe. 1945. augusztus 20-án az FKGP Politikai Bizottsága tagjává választották. 1945. november 4-én a Békés vármegyei listáról bejutott a Nemzetgyűlésbe. Részt vett a parlament politikai bizottságának a munkájában. 1946. szeptember 7-től a kisgazdapárti képviselőcsoport elnöke. Nagy Ferenc miniszterelnök lemondatása és emigrációba kényszerítése után, 1947. június 4-től a párttagságot felülvizsgáló tisztogatóbizottság tagja. Varga Béla házelnök emigrálása után, 1947. július 4-től 25-ig ő töltötte be a Nemzetgyűlés elnöki tisztét. 1947. augusztus 31-én a párt országos listáján újra képviselő lett, szeptember 16-tól október 2-ig az Országgyűlés alelnöke. 1947. szeptember 24-től 1948. április 16-ig földművelésügyi miniszter a második Dinnyés-kormányban. 1947. szeptember 24-től december 31-ig a közellátásügyi miniszteri feladatokat is ellátta. 1947. szeptember 12-től 1948. április 17-ig az FKGP ügyvezető alelnöke, majd április 17-től a párt társelnöke. 1947. márciustól 1948 tavaszáig a Magyar Parasztszövetkezet felügyelőbizottsági tagja.